

Exercici 1 (4 punts en total)

A/ Anàlisi formal-estructural (3 punts. Cada apartat contestat correctament: 0.6 punts. Per cada resposta equivocada en els apartats 1-4 es restarà 0,1 punts)

1/ D

2/ A

3/ C

4/ A

5/

- a) l'amor es compara a un ocell rebel i a un gitanet
- b) la característica que ambdós comparteixen és la inconstància, la lleugeresa o volubilitat del desig
- c) la tesi defensada per la protagonista és que en el desig amorós subjecte i objecte del desig no es comporten ni senten de la mateixa manera: el desig d'un sol despertar la indiferència de l'altra i a l'inrevés. En aquest sentit, la protagonista adopta el perfil psicològic de seductora, de persona que vol conquerir eròticament la voluntat de l'altre sense cap concepció espiritual de l'amor
- d) l'erotisme i sensorialitat de la protagonista es troba il·lustrada per una sèrie de característiques musicals: l'exotisme de **l'acompanyament (havanera)** evocador de la intensitat passional atribuïda a les latituds meridionals o antillanes, exotisme que també s'estén a la utilització d'instruments de percussió com la **pandereta**; la **veu de mezzo**, aparentment més carregada d'expressivitat sensual que l'espiritualitat romàntica de la veu de soprano; la **corba melòdica cromàtica, ondulant i descendent** del cant de la protagonista, suggeridora de la seva força eròtica.

B/ Anàlisi estilística i de context (1 punt en total) (1 punt en total. En aquesta pregunta es valoraran amb una puntuació lleugerament més alta (0,3) les respostes correctes dels apartats de **forma** i **estil** perquè són els que estan vinculats més directament amb l'anàlisi auditiva)

Forma: En la forma, és molt important que l'estudiant hagi percebut l'estructura global binària de l'havanera: A-A, formada per una secció que és repetida a continuació. També és interessant que dins d'A hagi entès el joc entre la intervenció de la solista (a-a) i la intervenció del cor (a'). Qualificació més alta per aquells alumnes que hagin observat en la segona meitat d'A el nou material temàtic presentat per la protagonista (b) i que és repetit a continuació pel cor (b') (0,3)

Gènere: per tractar-se d'una peça tan coneguda, no és d'estranyar que la identifiquin com l'havanera de l'òpera **Carmen** de Bizet. No obstant, l'important és que puguin atribuir-la al gènere operístic francès a causa de les característiques dramàtiques de la peça, el caràcter profà del text i de la presència del cor (0,2)

Estil: és important que l'alumne sigui capaç de vincular aquesta peça al realisme com a moviment artístic i que basi el seu raonament tant en les característiques allunyades del romanticisme –no es podrà admetre l'adscripció de la peça a l'estètica barroca o

clàssica- que podem detectar en el text, com en la voluntat localista musical: acompanyament i l'ús d'instruments exòtics, i en la voluntat representativa d'un tipus de personatge nou en l'òpera com és la figura de la *femme fatale* (0,3)

Context. Època: d'acord amb l'apartat anterior, és important que l'alumne pugui situar aquesta obra en el context teatral segona meitat del segle XIX., com a obra adreçada a la burgesia parisenca coetània del triomf del moviment realista. Meridionalitat de la música francesa d'aquesta època. Pertinença de l'òpera Carmen al gènere d'*opéra-comique* més sensible a reflectir la psicologia dels personatges, que no pas el gran espectacle de la *Grande-opéra* (0,2)

FORMACIOMIRO.COM
PART D'UN EXAMEN OFICIAL